

DARPELUL

Săptămâna Independentă

Inseris sub Nr. 13/1938 la Trib. Arad

ABONAMENTE:

Un an 300.—
Pr. bănel, industrii, toate inst. part. și publ. 2000.—

Director:

VASILE I. OSTOIA

REDACTIA SI ADMINISTRATIA:

Arad, Str. Cloșca 7, Tel.: 10-91
TIPOGRAFIA, TEL.: 14-84

Prima ședință a Consiliului de Colaborare de Prefectură

Arad. În conformitate cu noua lege de organizare administrativă, în locul consiliilor județene, se alcătuiesc din șefii autorităților administrative județene, cler și presă, Consilii de Colaborare, cari conlucrează — în Consiliu de Colaborare de Prefectură — sub președinția Prefectului de județ, iar în provincie Consiliul de Colaborare de Prefectură și la sate un Sfat.

Prima ședință a Consiliului de Colaborare de Prefectură, a avut loc Sâmbătă, la orele 10.30, fiind prezidată de către dl colonel Vasile Mihailescu, prefectul județului nostru.

În cuvintele de deschidere a Consiliului, domnia sa mulțumește prezențelor, exactitatea cu care au răspuns la invitație.

Domnul Prefect dă citire, prin dl dr. Mangu, ordinului ministerial referitor la alcătuirea acestor Consilii de Colaborare, dând explicație asupra atribuțiilor ce cad în sarcina acestor Consilii, pentru o colaborare mai armonioasă a tuturor serviciilor, în ceea ce privește rezolvarea chestiunilor administrative, sociale, economice, etc., și, pentru ca în viitor — în special la sate — cetățeanul să nu fie lăsat în voia unei persoane, cum a fost în trecut, rugând pe membri Consiliului, să contribuie după cea mai bună pricepere și conștiință la ajutorarea înfăptuirii acestui vast plan administrativ al județului Arad.

P. S. S. dr. Magieru Andrei, Episcopul Aradului, a fost primul care luând cuvântul, scoate în relief că, dela data de 24 Ianuarie a. c., — de

când — dl colonel Vasile Mihailescu, fiind încredințat cu conducerea județului nostru, s'a dovedit un Prefect înțelept și ideal, apoi P. S. S. arată că, figurând rolul și colaborarea Bisericii ca organ de morală și educație cetățenească în acest Consiliu, P. S. S. a ținut să ia parte personal la această primă ședință accentuând că, Biserica prin disciplina ei canonică și prin munca condusă de cele mai curate sentimente patriotice, va fi una dintre organele cele mai active în marea operă de educare și dezvoltare a poporului, lucrând alături de autoritățile administrative la orânduirea unei gospodării model.

Pentru înfăptuirea acestei opere de mari proporții, P. S. S. opiniază că, este nevoie de creșterea unui cler, care de altfel este deja în curs. D. Prefect mulțumește P. S. S. pentru frumoasa expunere.

S'a mai discutat educația profesională a sătenilor, precum și asupra unui plan edificat tip, la care dl dr. Coțofu, șef-medical municipiului luând cuvântul, a propus

ca, din punct de vedere sanitar, să se impună sătenilor instalarea camerei de baie.

La punctul profesional, dl Octavian Păcurariu, inspectorul muncii, a făcut mai multe precizări, dând unele informațiuni.

În privința propagandei, dl Prefect stăruie ca șefii de servicii și organele publice, să țină un permanent contact cu presa locală, care este — după părerea domniei sale — cel mai bun mijloc de difuzare și informator al populației dela țară la timp și corect, în privința dispozițiilor și îndrumărilor date de către autorități.

D. colonel Vasile Mihailescu, prefectul județului, în continuare prezintă Consiliului un ghid, care îmbrățișează planul de activitate și realizări, pentru o perioadă de 1—5—10—20 ani, spre a duce județul la un maximum de înflorire, etc.

Întru ora înămintată, dl Prefect declară ședința închisă, urmând ca restul programului să se dezbate săptămâna viitoare.

Vasile I. Ostoia

O pilduitoare cinstire a eroilor germani la Arad

Arad. În ideologia național-socialistă un capitol de frunte îl formează cultul eroilor.

În seara zilei de 1 Noembrie 1941, formațiunile conducătorilor presei și propagandei național-socialiste din regiunea Banat—Arad, cari se află actualmente în lagărul de pregătire dela Arad, sub conducerea dlui Francisc Stooss, Landesleiter-ul

pentru propagandă, au mers în corpore, înconșanți, la mormintele eroilor germani căzuți în luptele contra trădării sârbești și înmormântați în cimitirul „Pomenirea” din localitate.

La mormintele eroilor, formațiunile de mai sus au depus o frumoasă coroană. A vorbit frumos și cu simțire (Continuare în pag. IV.-a)

Loc, pentru luptătorii naționaliști de pe meterezele prieteniei româno-germane!

Nouă celor căliți în slujba ideii de prietenie româno-germană, ni se aduce dela o vreme, în locul omagiilor de recunoștință, impulsarea că am încurca mersul de pasionată creație (vorba vine) al celor „vărăji” sau „menținuți-cocoșii” în primele rânduri, proveniți de pe făgașul afacerist al anglofiliei democrat-masonice și jidovite.

Dacă nu am și călți neadevăr stă în dosul atitudinilor afișate ale celor ce nu vor să se resemneze pocăindu-se și nu vor să-și recunoască marginii nici grabei lor de a ajunge cât mai repede (sau de a se menține și azi!) în situații nemeritate, nici capacității lor destructive manifestată prin tot felul de anglofilii și filocomunisme, — ar fi să deplângem și să blestemăm destinul și ne-am da laoparte umili din calea „cuceritorilor” anglofilii și foși adepți (astăzi!) ai prieteniei româno-germane.

Dur, — și vedeți d-tră, aci e totă buba, în acest năstrușnic DAR. — când greu tot noi cei de pe făgașul vechiu și sincer al prieteniei româno-germane. A ducem și azi pe umeri, cum nu s-a putut realiza realizările național-sociale tot noi o întrupăm cu îndelung încercățele noastre puteri de muncă constructivă și cu nealteratul nostru atașament pentru interesele superioare și naționale ale neamului și ale luptei pentru adâncirea legăturilor de prietenie româno-germană, căror ne-am închinat de două decenii, pentru care unii din noi am sacrificat (da, am sacrificat) carieră, și am îndurat ani de zile (și durere: mai îndurăm și azi!) toate loviturile și calamitățile târâurilor democrației liberalo-francmasonice, târâuri răspândite ca o scabies pe trupul sănătos național al neamului nostru. Și când pe altă parte afacerisții cu sufletul jidovit ai democrației, întreți și menținți în slujba cu aere de conchistadori, cu pretenția să li se deschidă și azi larg porțile și să li se atribue și azi

toate onorurile, când aceste elemente se dovedesc în realitate atât de deperite sufletește de orice dor de muncă națională, de orice dragoste întru adâncirea colaborării româno-germane, lipsiți de orice spirit de sacrificiu întru realizarea sinceră a comandamentelor naționale preconizate de MAREȘALUL EROU ION ANTONESCU; atunci — nu-i așa — că totul se reduce la o jărsă și că cei cari ar trebui să punem mâna pe harapnic suntem noi — cei căliți în crezul, marilor precursori: OCTAVIAN GOGA, Generalul GII. BAGULESCU, etc., colonel încă puternice ale edificiului Statului Național, iar NU rămășițele afaceriste și jidovite ale democrației (anglofile și filocomuniste și azi); bune, aceste rămășițe, să se încurce prin toate hățiturile dela periferie, în loc să pătrundă cu hotărâre neștrămutată în pădurea sfântă a lăznicilor avânturi național-creatoare și creștine.

Iar pentru mine și desigur pentru mulți alții, un cuvânt spus deunăzi de un camarad de pe șantierele de muncă constructivă ale național-socialismului, că în ceasurile acele prin care trecem, el tot pe noi — și încercați în luptele naționale de de-cășurare din înăuntru ireducibilă și francmasonă — se bizu, și în noi cre toată încrederea — îndeajuns de verificată, — cuvântul acesta a fost ca o reînviare binevenită, căci a fost atestarea unui adevăr, care ne răscumpără de toate loviturile încercătle și de toată ironia depreciatoare dar cu nimic îndreptățită de anglofililor afaceriști înghesuți azi de circumstanță și din interes în răzburile naționaliste.

În niștința de cimentare a prieteniei româno-germane, e bine să ne pătrundem de adevărul relevant de Sallustius în opera sa: Catilina op. 20 c. 4: Idem velle atque idem velle ea d-mum firma amicitia est.

COROLAN BĂRBAT

Originea Românilor

de dr. N. LUPU

Sub acest titlu a apărut o lucrare istorică în cotidianul „Curentul” — începând cu numărul 4894 — a fost lui luptător dr. dr. Nicolae Lupu — fost ministru — personaj arhicunoscut atât în Ardeal, cât și peste Carpați.

D. dr. Nic. Lupu, a fost unicul parlamentar, care cu ocazia reformei agrare n'a în trebuit pe țaran că, „de unde ești”, dar pentru dreptate în fiecare caz în parte a intervenit, pentruca țaranul în drept să-și primească competența, așa că, nu este de mirat că d-sa se bucură în părțile noastre de o mare popularitate, așa că articolele d-sale au stârnit o mare în-sufletire și pentrucă mulți n'au avut ocazie a citi această lucrare istorică, am fost rugați să-l reproducem. Cotidianul „Curentul” scrie:

„Publicăm aceste articole ale d-lui dr. N. Lupu, care aduc un punct de vedere istoric, a cărui curajoasă noutate poate servi ca punct de rezim al unei mari acțiuni politice românești.

Suntem siguri că teoriile istorice ale d-lui dr. N. Lupu vor determina mari răspunsuri cărora le vom face loc în coloanele ziarului nostru”.

Iată articolul d-lui dr. Nicolae Lupu:

„În viața concepțiilor și ideilor, nu e nimic mai mare al progresului și al cunoașterii adevărului ca rutina și ideile preconcepționale. Acestea sunt foarte greu de combătut și de desrădăcinat.

Jertfe imense și sacrificii enorme — munca de titani al gândirii înțeleptilor și învățaților lumii, fiind adesea ori incununate cu jertfa vieții lor — au fost necesare, pentru a fi înlăturate. Giordano Bruno a fost ars pe rug, pentru idei care fac azi parte din patrimoniul comun al gândirii și cunoștințelor omenestii.

Dar dacă în domeniul științelor practice și teoretice, munca și experiența acumulată a generațiilor izbutesc a stărpi erezia, ideea preconcepțată și rutina, nu tot așa e în domeniul istoriei. Aceasta, dealtfel, nu e o știință, ci un material imens de fapte, povestite și interpretate deseori, după interesul celor ce le povestesc, ori al națiunilor cărora ei aparțin.

Chiar aceste fapte se reduc la un spațiu de timp foarte limitat.

Căci legea istoricilor cere, în afirmarea faptelor și teoriilor ce susține: documente, documente scrise, inscripții, monumente, lucrări omenestii vizibile, concrete.

Ori, acestea sunt foarte reduse și pe o epocă de timp și mai redusă încă. Istoria Europei pentru a simplifica metoda și a introduce siguranța în materia ce predă (nu și cunoștința perfectă a întregii realități, la care dealtfel, nici nu pretinde) și-a limitat grozav câmpul. Incepe la anul 753 înainte de Hristos „ab urbe condita” (fondarea Romei), cu isoria antică, pe care o termină la căderea Romei (anul 476 d. H.); con-

tinuă cu Evul Mediu, până la altă cădere, a Constantinopolului, urmaș al Romei, la 1453, și apoi, istoria modernă și contemporană. Ceva mai mult de 2000 de ani din istoria Europei, pe când Biblia singură dă fapte scrise, istorice, de mai bine de 5000 de ani!

Ce însemnă în istoria omenirii un timp atât de scurt?

O clipă. Cu sute de mii de ani înainte, toate boualele civilizației de azi fuseseră descoperite: focul, roata, acul, domesticirea animalelor de cățea, moneda, agricultura și toate ale ei accesorii de civilizația sedentărilor. Acestea sunt rădăcinile uriașului sabore al vieții și dezvoltării omenirii și a popoarelor, din care istoria nu vede și descrie decât câteva frunze și crenguțe. Ori, nici viața copacului, nici a popoarelor, nu pot fi cunoscute și interpretate fără de cunoașterea rădăcinilor, a începuturilor, a rădăcinilor.

Când istoria n'are documente, totuși hazardează teorii, ipoteze, presupuneri. Dacă ar rămâne numai platonic, n'ar fi mare ucr, dar se trag dese-ori concluzii interesante

și vătămătoare, nu numai adevăru-lei în sine, dar vietii actuale a lumii însăși!

Cam la aceste lucruri, și la multe altele, m'am gândit citind și răsucind la autorii cele ce s'au spus relativ, la originea Românilor și existența lor, în aceste părți ale lumii. „Leur o ține un mystère leur existence un miracle”, spune rezumativ un ultim istoric.

Parcă ar fi vorba de viața unor insecte, ori a unui alt obscur grup zoologic, oarecare.

Îmi aduc aminte că în 1916, găndindu-mă la Londra, citeam în cartea unui mare profesor istoric, că Românilor sunt o scursură a popoarelor năvălitoare ale Asiei, cari mai nu s'au imbrădat de a se socoti urmași ai Romanilor și a se numi: Români! E drept că istoricul care a hazardat teoria fără documente, și deci păcătuia față de știința al cărui trecut era, la o ediție ulterioară, în urma unei scrisori pe care i-am trimis-o, a suprimat pasajul. Era un om onest, pe care-l luase condeiul înainte.

(Continuare în p. IV)

URANIA: Azi continuăm succesul cu cel mai formidabil film al anului
 TEL.: 12-32
 cinematograful filmelor de „aur”

STUKAS
 SPAIMA SBURĂTOARE

Cel mai mare film Jurnal de război UFA
 de război ce s'a realizat până în prezent Repr. la orele 5, 7-15, 9-30
 Nr. 527

Informațiuni

București. D. prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele și președintele ad-interim al consiliului de miniștri, a oferit la Președinția Consiliului o masă în onoarea d-lui Riccardi, ministrul italian al schimburilor și valutei, care se află la noi în țară. Au luat parte, în afară de d. ministru Riccardi, d. Bovă Scoppa, ministrul Italiei la București, membri delegației cari îl însoțesc pe d. Ministru și alte personalități.

Cu această ocazie d. prof. Mihai Antonescu, a remis din partea M. S. Regelui Mihai I, cea mai mare decorație aviatică română, d-lui ministru Riccardi, în cadrul unei cuvântări de înaltă concepție, la sfârșitul cuvântării spunând că:

pentru că d. Mareșal Antonescu, n'a putut fi prezent la această solemnitate, d-sa a fost însărcinat să i înmaneze „Ordinul Virtutea Aeronautică”.

D. Ministru Riccardi a răspuns prin a mulțumi înalta distincție a Ordinului Aeronautic Român, aducând omagii poporului român care a știut să-și aleagă Conducătorii, apoi a închinat paharul pentru M. S. Regele Mihai I, M. S. Regina Mamă Elena, Mareșalul Antonescu, prof. Mihai Antonescu, Guvernul și poporul român.

Rio de Janeiro. Cercurile de resort braziliene au dispus ca, refugiaților politici să nu li se admită intrarea, de orice naționalitate ar fi.

O ședință a filateliștilor la Viena

Cu prilejul aniversării de 20 de ani a Asociației filateliștilor din Viena, s'a ținut în metropola de pe malurile Dunării o ședință a filateliștilor din Reich. Această ședință, a care a fost a 6-a a Federației Filateliștilor din Reich și a 47-a ședință de lucru a filateliștilor germani, s'a bucurat și de participarea unui apreciazabil număr de filateliști din Belgia, Danemarca, Finlanda, Croația, România, Slovacia și Ungaria. Cu această ocazie a avut loc la Viena și o mare expoziție filatelice. (RDV)

telistilor germani, s'a bucurat și de participarea unui apreciazabil număr de filateliști din Belgia, Danemarca, Finlanda, Croația, România, Slovacia și Ungaria. Cu această ocazie a avut loc la Viena și o mare expoziție filatelice. (RDV)

MUNCITORI PATRUPEZI

Foloasele economice aduse de câini

(ESS). Faptul că iubirea oamenilor pentru câini nu are nimeni origine sentimentală, reese din calculele publicate acum câțiva timp cu ocazia expoziției de câini din Stuttgart. Din acest raport se evin dențiază că foloasele aduse de către câini în Germania se ridică la nu mai puțin de 80 milioane RM. Da-

că avem în vedere că baza ultimilor calculații este de aproximativ 20 milioane de câini utilizați, valorând 44.000.000 mărci, reese că fiecare câine a prestat o muncă care reprezintă de două ori valoarea sa de cumpărare. Prestația cea mai importantă o reprezintă câinii de pază care aduc un profit de 36 milioane mărci, fiind urmați de câinii de vânătoare de 20 milioane mărci, câinii ciobănești cu 6.000.000, câinii de serviciu la căile ferate cu 5, câinii de poliție și de vamă cu un profit anual de un milion mărci. Munca câinilor care însoțesc pe orbi și a altor asociații de muncă reprezintă o valoare de 500.000 mărci. Munca câinilor de transport 300.000, a câinilor de sport 200.000. Intre timp o mare parte din acești câini sunt folosiți de către armată, în serviciul sanitar, în vederea descoperirii răniților, în care domeniu s'au dovedit excelenți, cât și în serviciile de transmisiuni. Grija care s'a arătat în Germania pentru dresura și creșterea câinilor, n'a slăbit cu nimic. Căinele, cel mai folosit animal de casă al omului, a devenit azi o valoare economică care nu poate fi neglijată.

Colțul vesel

Mândrie de autor

Tânăra autor, radiând de bucurie și mândrie, se repede la editorul său, să se intereseze cine sunt cari i-au cumpărat toate cărțile, căci primise contravaloarea tuturor „operelor” sale, cu mențiunea că, din romanul său nu mai este nici un exemplar.

— Nimeni nu cumpărase nici un exemplar, răspuse laconic editorul, totuși n'avem nici un exemplar, căci s'a declarat un incendiu la depozitul nostru și a fost asigurat.

Tocmeală

Sgârcelescu își alege o carte și întreabă:

- Cât costă?
- O sută de lei.
- Scump, nu vreau să cheltuesc decât 50 lei.
- E puțin, dar vă las cu 50.
- Nu, nu pot da decât 25 lei.
- Fie 30, v'o dau cu acest preț, fiindcă sunteți primul client!
- Ce, 30? Nici vorbă. Mai mult de 10 lei nu dau!
- Știți ce? Decât să mă țigănesc, v'o dau gratis!, răspuse enervat comerciantul.
- Bine, dar atunci dă-mi două!

Când te gândești...

— Groznic, eu marinar vestit, să nu pot lega o cravată, și când te gândești că țoc 30 de noduri pe oră...

Divergență conjugală

— Te-ai gândit vreodată că tot ce este în casă e a mea? Ce-ai avut tu înainte de căsătoria noastră?

— Liniște!

Hârtii de valoare
 garantate de stat
 cu cel mai convenabil preț, puteți cumpăra sau vinde, la
BANCA
GOLDSCHMIDT
 Arad, Str. Eminescu 4

Colțul cimitiurilor

Ghică ghicitoarea mea

O curelușă unsă,
 Pe sub pământ ascunsă?

(VAMV)

Doamnă nouă
 Cu coada 'n două?

(RANDUNICA)

Cine înoată pe apă și nu se udă?

(RATA)

Curelușă unsă
 Prin pământ ascunsă?

(SARFEL)

Is mițel și mă hrănesc cu sânge de om?

(TINTARUL)

Are un cap de șarpe, dar nu știe mușca?

(TIPARUL)

Am un moș
 Cu cojoc întors pe dos?

(URSU)

Ce trece prin apă, cântă, dar nu bea apă?

(CLOPOTUL DE LA VODA)

Cine are părinții cel mai proști?

(VITELUL)

Iese dracul din coteț
 Și nu-l prinzi cu nici un preț?

(VULPEA)

COLȚUL LITERAR

SEPTEMBRIE

nouă poeme

de
PETRE A. BUTUCEA

Motiv toamnă

D-lui Coriolan Bărbat

Cad frunze ruginii — cu sgomot metalic...
 În sanatoriu a mai murit un poet
 Și din manuscrisele rămase aici —
 Toamna transcrie versuri triste într'un caet.

O fată melancolică va aștepta
 Scrisori cari nu vor mai sosi niciodată,
 Pentru că o moarte tânără e un blestem —
 O jertfă mare, neînțeleasă și uitată...

Petre A. Butucea

TRISTEȚI SEPTEMBRIALE

Poetului Eugen Constant

Prietene, în târgul meu — cu liniști mări și grele,
 Cu fete triste ce se plimbă calm pe bulevard,
 Cu pietoni grăbiți cărora în privirile stinse
 Nu le mai surăde viața, — candelile toamnei ard...

Aci, unde trec umbrele Domnițelor frumoase,
 Alături de chipurile Domnilor viforoși,
 Toamna se strecoară ca o fantomă în înserare
 Și scutură, cu frunzele dincastani, melodii pentru cei
 neînțeleși.

Petre A. Butucea

ELEGIE

Petre A. Butucea, poet provincial,
 În toamna asta visurile mor;
 Cad ploii și frunzele... Și'n poezie
 Te-a plictisit același trist decor...

Scrisorile prietenilor mei poezi —
 Risipiți în colturile țării —
 Vorbesc despre neliniștea plecărilor
 Ca despre slujba înmormântării...

Petre A. Butucea

DECOR DE TOAMNĂ

Lui Corneliu V. Vilt

Neguri... Corbi... În jur tăcere...
 Frunze moarte pe cărări...
 Frig... Tipăt aspru de decor
 Se prelinge peste zăări...

Singur stau... În manuscrise
 Torn revolte profetare...
 Neguri... Corbi... În jur tăcere...
 Ziua asta nu mai moare...

Petre A. Butucea

PRINTRE DESFRUNZIRI ȘI PLOI

Te, — Stella Stănescu

Vezi, prietenă?... Cad frunzele
 Și'n sanatoriu mor poezi de fție; —
 Indoliate fetele plâng
 Peste fotografiile și caete cu poezie...

Măine, printre desfrunziri și ploii,
 Va muri și poetul Petre A. Butucea...
 Numai Crânguș cu Vilt, sau alții,
 Vor lăcrima pentru mine și vremurile de-atuncea.

Petre A. Butucea

FRAGMENT DE SCRISOARE

Lui M. Crânguș

Frate, aci — la răspântia vieții —
 Tinerețea noastră, durută, moare,
 Așa cum îmi spuneai într'o scrisoare
 Și'n toate svonorile diminetii.

Din orașul anilor triști de liceu,
 În care am sângerat amândoi
 Și unde amintirile în convoi
 Trec, semnez aceste sloveniri eu

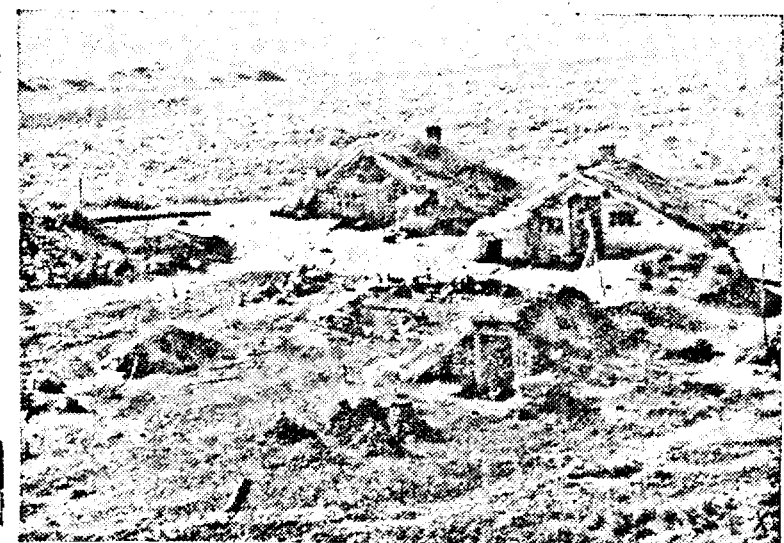
Petre A. Butucea

(Va urma)

Poezii închinete Ardealului de Nord

Cunoscutul publicist și scriitor Tot materialul documentar scris Gheorghe I. de Ferenczy și poetul în acest sens: versuri apărute, sau ardelean Ion Th. Ilea vor SCOATE încdite, se vor expedia prin poștă O CULEGERE DE POEZII ÎN- pe adresa revistei „TRANSILVA- CHINATE ARDEALULUI DE NORD NIA” București I, Str. Sfinților Nr. — 30 AUGUST 1940 — .. — care va 9. Et. IV. Ap. 14. Telefon: 3.41.00, fi o oglindă fidelă a lacrimelor și sau personal între orele 16-18, pă- durerilor ardelene din acest timp. nă la 10 Noembrie a. c.

Cinema **CORSO**
 Telefon 23-64
 Repr. 5, 7-30, 9-30
 Cel mai senzațional film al anului
FIUL LUI FRANKENSTEIN
 Boris Karloff,
 Basil Rathbone,
 Bela Lugosi,
 Lionel Atwill,
 Josephine Hutchinson
 Cel mai nou jurnal UFA și O. H. C. cu ultimele evenimente

Nu sunt vizuini, ci locuințe pentru oameni... în Paradisul sovietic (PK. Ob.)

MUZSAY IOSIF

magazin de haine bărbătești S'A MUTAT din Str. Gen. Berthelot 2 - la No. 6 - Vizitați-l fără obligațiuni - Mare asortiment - Prețuri moderate

Recunoștința Franței pentru Germania

Berlin, 26. - (UTA). Generalul După terminarea acestei permisisi, Ducez De Castelnau, cunoscut din fiul lui De Castelnau a fost eliberat din prizonierat. Acest gest este reliefat de ziarul fruntaș catolic francez, „La Croix”, menționând că cercurile catolice franceze al căror președinte este generalul De Castelnau, își exprimă recunoștința pentru această nobilă atitudine a autorităților germane.

Alteva date asupra peninsulei Alaska

Alaska a fost cumpărată în Mar- treaga exploatare de aur în ținutul 1867 de către Statele Unite dela dobândit pe vremuri atât de puțin scum pentru suma de 7,2 milioane de dolari. În 1880 s'a început a se face se cifrează la 561.311.000 dolari. În 1910 s'a început a se face cantitate și exploatare altor metale ca platina, cositorul, an imoniul, mercurul; deasemenea cărbunele. Alas- kă a dat Statelor Unite, prin exploa- tarca mirerolelor inclusiv aur, din 1880 mai mult de 730.000.000 dolari, deci de 100 ori mai mult decât pre- țul de cumpărare.

RADIO BLAUPUNKT

LA: „L I B R O” PROF. MERA PAULA LIBRĂRIE ȘI PAPETĂRIE ARAD, BULEVARDUL REGINA MARIA NO. 12

Conglomeratul de popoare din Uniunea Sovietelor

În nici o țară din lume nu se gă- prin teroare și forță restul de 100 se un amestec de popoare ca în sau 200 naționalități. Uniunea Sovietică. Diversitatea ti- Un recensământ bolșevic din anul 1939 a crezut că poate număra 170.000.000 supuși ai Uniunii Soviete- lor. Adevărata cifră a populației va riază însă după toate aparențele numai între 120 și 140 milioane. Du- pă o numărătoare din 1926, erau 50% moscoviți sau așa numiții Ruși Mari, cealaltă jumătate împăr- țindu-se între ucrainieni, ruteni albi, cazaci, usbeci, tătari, georgieni, turci, armeni, mordvieni, ciuvași și tăișici, fiecare dintre aceștia în nu- măr de 1-30 milioane, apoi vin neamuri sub un milion, ca finlandezii, carelienii, turcomanii, chirghizi, bașkiri, etc. După cum se vede așa dar acest mare imperiu care este URSS, este fărâmițat în realitate în nenumărate națiuni mai mici sau mai mari.

Odesa cuibul revoluționar

Rezistența dezesperată a Odesei, ca și a Kronstadtului - portul fortificat din fața Petersburgului - are, în afară de motivul strategic bine înțeles de Sovietici, cari știu ce vor pierde prin căderea celor două puncte în mâinile românilor și ale germanilor, și tradiția politică și revoluționară cu ele. Încă la începutul acestui veac preludiul mării revoluții comuniste dela 1917, a avut loc, cu sângeroasa rebeliune dela 1905, când s'a ajuns până la luptele din fața Palatului de iornă dela Petersburg. În acelaș an Odesa, cloceala de acelaș spirit revoluționar.

Din acest port, a plecat dăra de pulbere care a aprins curând întreaga marină imperială din Marea Neagră, a înflăcărat spiritele, și a pregătit revoluția, din al cărei mers, un episod a fost cunoscut și de noi, în portul nostru maritim al Constanței. Atunci, ca și acum, România ponderatoare și credincioasă bunelor rândueți, a intervenit, într'un incident local, ce e drept, dând dovadă de un spirit de ordine și de salvare - cuvântul nu e prea tare dacă ne ovințim și de al'e bun'e oficii ale noastre aduse și ațuarea în fața unor asemănătoare dezordine.

Atunci, dintr'o Odessă revoluționară a pornit crucișetorul-cuirasat, o unitate foarte puternică pentru acea vreme „Kneaz Potemkin” cu un echipaj complet câștigat pentru revoluție, și după multe ore de încrușișare pe apele Mării Negre și s'a prezentat în fața Constanței, amenințând.

Marina noastră de războiu era departe de a se mășura cu marea unitate rusă. Totuș crucișătorul ușor român „Elisabeta” n'a pregetat a prevesti prin lovituri de tun pe răsăritul „Potemkin” că nu este dispus a se face nevăzută, și că stă de veghe în apele Constanței. După lungi parlamentări, echipajul s'a predat autorităților românești, care au pus stăpânire pe frumosul vas cu trei coșuri, arborând la catarg, tricolorul. Defectat de marinarii săi, „Potemkin” s'a retras la Odesa, luat fiind la remorcă, de alle unități ale marinei imperiale rusești.

Această tradiție revoluționară a Odesei este departe de a se fi pierdut. Portul acestu mare, care comandă întregul țarm de Nord al Mării Negre și în acelaș timp influențează adânc continentul, este minunal așezat pentruca din el să poată pleca o propogandă și o mișcare. Apoi populația specifică a porturilor, inteligentă, fără prea multă frână morală, agitată, nervoasă, pu-

tea fi permanent folosită, fanatizată, indoctrinată pentru o idee, care dacă nu izbutește în plinul ei, se mulțumea cu răul pe care'l pricinuia prin anarhie.

Odată câștigată și înglobată Odesa sistemului și vieții comuniste de stat, s'a înțeles importanța ei politică pentru întreaga Ucraină și Rusia de Sud. Deaceea aci s'au instalat cuptoarele cele mai calde ale unei învățături și pătrunderi bolșevice. Nervozitatea și realismul populației acesteia de litoral au fost dealungul anilor abil speculată. Și iată că o politică de anexare spirituală cu joc pe câteva generații a dat roadele dorite pentru conducerea comunistă și de partid. S'a creat aci, la Odesa, o populație civi-

lă fanatizată, hotărâtă să apere orașul și portul cu alătea avantajii pentru ea, de multe ori în dauna altora, care alături de arma de apărare e un factor important, poate mai important decât cei militari, în opoziția pe care o opune.

Astfel, în afară de indoctrinarea generală a generației comuniste de pretutindeni, din Rusia Sovietică, e aci un coeficient special de fanatism în fața căruia se găsesc astăzi armatele noastre asediatoare.

Și în linia acestor fapte astfel înălțate și luminate, ne putem explica, printre alți factori, și această îndârjită rezistență a unei Odese, cuib revoluționar. Și tocmai de-aceea, Odesa trebuia cucerită!

Alcoolul sporește cantitatea de vitamină A din sânge

Un savant a observat că după consumarea de alcool (după consumarea de alcool (până la 600 centilitri). S'a arătat că 4 ore după luarea primei cantități de alcool, conținutul de vitamină A al sângelui se ridică într'adevăr în medie cu circa 7%, ceea ce înseamnă că prin acțiunea alcoolului se mobilizează vitamina A din diferitele locuri de acumulare din corp.

după consumul unei cantități obișnuite de alcool (până la 600 centilitri). S'a arătat că 4 ore după luarea primei cantități de alcool, conținutul de vitamină A al sângelui se ridică într'adevăr în medie cu circa 7%, ceea ce înseamnă că prin acțiunea alcoolului se mobilizează vitamina A din diferitele locuri de acumulare din corp.

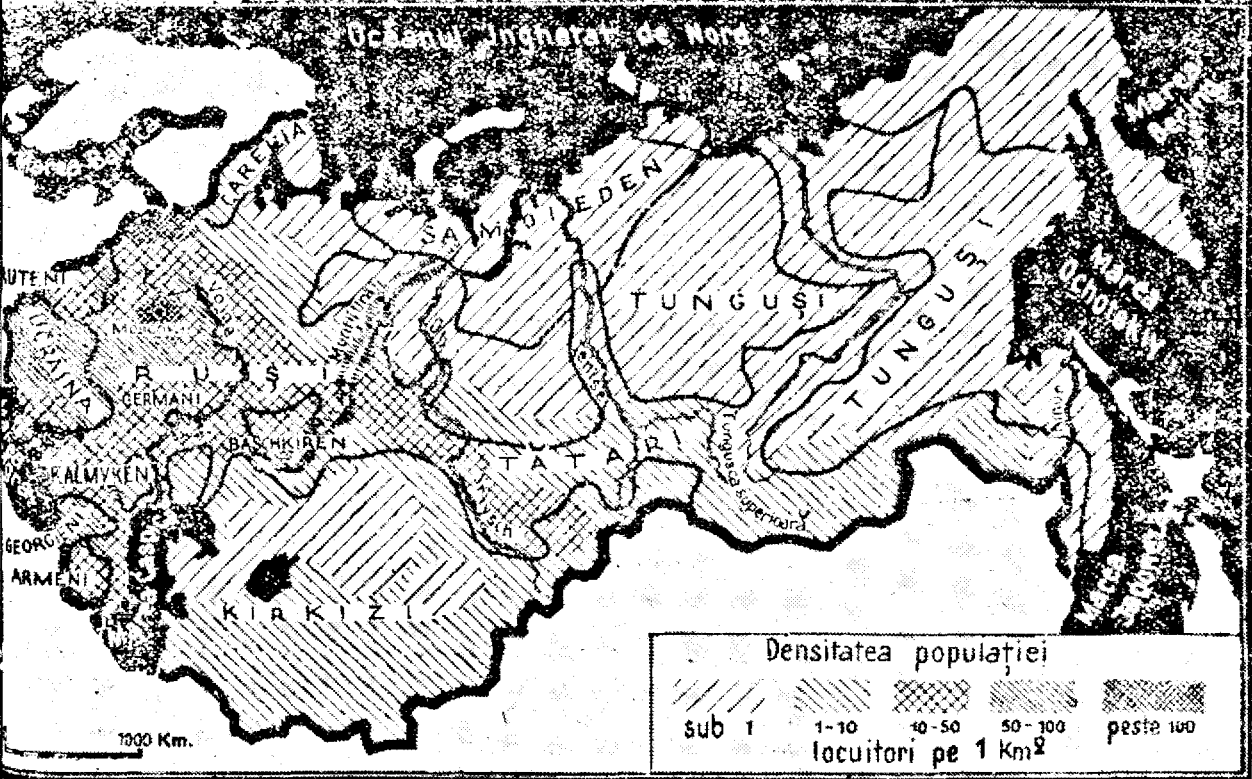
Terapie cu raze în contra cancerului cu neutroni înceți

Dacă tumorile sunt tratate cu raze Roentgen sau raze de neutroni rapizi (parti din atom fără sarcină electrică) nu se poate evita întotdeauna influențarea defavorabilă a țesutului sănătos dimprejur. Nevătmătoare pentru celule vii sunt însă razele de neutroni „inceți”. Acestea distrug celulele abia când sunt prinse de anumiti atomi, indeosebi de cei cari conțin bor sau lithium. Pentru ca neutronii înceți să distrugă numai tumorile și nu și țesutul sănătos dimprejur, trebuie ca aceste excreșente maladive să conțină bor și lithium. Se știa că anumite măsuri organice, care se injectează în sânge, se strâng indeosebi în tumori. Doi oameni de

știință, Zahl și Cooper, au injectat o sare de lithium amestecată cu o substanță colorată în vinele unor șoareci bolnavi de cancer. S'a observat că, împreună cu substanța colorantă s'a acumulat în tumori și lithium. Dacă animalele astfel tratate erau supuse radiațiilor cu neutroni înceți, tumorile absorbau cu 43% mai multă energie distrugătoare de celule decât țesutul sănătos dimprejur.

VIZITAȚI COFETĂRIA BOIAN în noul local din str. gen. Berthelot 4. Zilnic diferite prăjituri, ciocolate - aperitive reci proaspete - lichioruri și băuturi.

IMPRUMUTUL REINTREGIRII pe lângă câștigul moral aduce și unul material!

Harta raselor din Uniunea Sovietică

O luptă în fața unei fortărețe sovietice. (PK. Ob.)

Vegehe la Răsărit

Intuiția genială a marelui Führer Hitler a prevăzut just. Când s'a decis să înainteze cu armatele sale în Rusia Sovietică, a făcut o hotărâre mișcare de apărare iar nu de agresiune, împotriva colosului dela Răsărit, perfid și avid ca întotdeauna. Dacă atacul german mai întârziea, se producea cu avantajul inițiativei atacul rusesc. Ultimii ani, au fost ani decisivi în pregătirea de războiu a Sovietelor, pregătire care venea neincetat să întărească un gând agresiv, ascuns în toate declarațiile și conferințele diplomatice de mărturisirile Ambasadorilor roșii, că ei numai pacea o doresc.

S'a mers atât de departe din spre Rusia, în această direcție încât nu numai că lasau să se acrediteze, dar întâreau, nutreau discret naivitatea unei păreri curente și oarecum înfatuată, care circula prin toate țările Europei, cum că Sovietele se tem de războiu de frica propriei lor descompuneri interne, din primele zile ale ostilităților. Mască mai bună nici nu se putea găsi, masca slăbiciunii și bicisniciei! De aci surprinderea în marea opinie publică greșit informată, în fața rezistenței Rusiei, pe al cărei fanatism, cu atât mai periculos, cu cât există într'adevăr, s'au bazat fără să se înșele prea mult, conlucrătorii U.R.S.S.-ului.

Pregătirea de războiu al Rusiei se dovedește astăzi în urma luptelor ce s'au dat. Din imensitatea materialului capturat se vede ritmul și febrilitatea acestei pregătiri. Majoritatea armelor, tunuri, mitraliere, puști, branduri, au săpate pe ele seriile, frește și anul de fabricație. Nu există an mai vechiu, în majoritatea cazurilor de 1939. Cantitățile cele mai mari de armament se datează ultimului an 1940 și sunt unele, cu totul recente dela începutul anului în curs.

Dovadă mai bună, care să confirmească în totul intenția agresivă permanent ascunsă și atât de precis desvăluită de clarvăzătorul Căntăcelor al Germaniei, niți nu se putea da!

Această agresivitate rusească veche! Ea poartă azi o coloratură politică de prim plan: revoluția bolșevică permanentă și iminentă pretutindeni, împânzirea lumii întregi cu „fericita” aplicație a doctrinei leniniene. Ar fi un gând de fanatiei în rostiri internaționale. Ar fi o fristă nebunie, dar după cum am spus, una de Internațională, lăsată moștenire și „cu limbă de moarte de la Marx și Engels.

Dar și aci, ca și în pacea mult cântată, stă o mască. Realitatea e

S'A PRELUNGIT termenul pentru semnarea IMPRUMUTULUI REINTREGIRII, până la 1 Decembrie a. c.

La postul de comandă al unui batalion german, comandanții de companii primesc instrucțiuni pentru acțiunea contra Petersburgului. (PK. Ob.)

lăcomia și imperialismul rusesc de totdeauna, care rămân același fie că ar fi țariste, fie bolșevice.

E suficient să-și arunce cineva ochii pe o hartă istorică bolșevică clară, cu adaosul teritoriilor anexate de-alungul veacurilor pentru ca să se convingă că, din veacul al XIII-lea și până astăzi, lăcomia rusească n'a isbit să-și astâmpere foamea. Din grăuntele unui modest stat moscovit, așezat într-o aproximativă rânduială socială, politică și militară, cu încetul viitorul Stat rusesc se întinde mai întâi spre Răsărit, sub cuceririle lui Ivan al IV-lea.

Istoricii ruși de astăzi, deci cei mai mari potrivnici, pe plan social, al lui Ivan al IV-lea care a întemeiat absolutismul, mărturisesc nu fără oarecare mândrie că „nu începere dela această epocă Rusia moscovită încetează de a mai fi un stat național. Problema naționalităților nu o jenează și nu o împiedecă. Ele nu reprezintă nimic pentru Moscova, singura atracție fiind numai teritoriile lor naționale, adause acaparate, speculate de puterea centralizantă și domnitoare. Și gândul acesta și felul acesta de a vedea nu rămân permanente până azi, cu toată așa zisa salvare a ideii naționale în cadrul tiparului comunist din U.R.S.S.

Acestea fiind realitățile permanente de spirit și politică rusească, e lesne de înțeles că pentru noi, vecinul nostru dela Răsărit va prezenta o primejdie ce nu va putea fi înlăturată decât prin definitivă înfrângere a Rusiei. Iată de ce suntem datori să jertfim orice astăzi pentru siguranța Țării noastre de mâine; iată de ce luptele noastre îndepărtate de dincolo de Nistru, unde de multă vreme răsună graiul românesc, sunt stâlpi bătuți voinicești în veacuri ce vor veni, de pe care foisoarele unei vigilente inteligențe vor ști să vegheze la neînchegarea primejdiei, ce nu va înceta niciodată de nu e răpusă, — rod permanent al aceleiași lăcomii rusești.

O pilduitoare dinstire a crotlor germani la Arad

(Urmare din pag. 1-a)

Landesleiter-ul, dl Francisc Stoops. S'a păstrat un minut de tăcere, apoi s'a cântat: „Ich hatt' einen Kameraden”...

Au mai fost prezenți la această manifestatie pioasă, dintre conducătorii grupului etnic german: Kreisleiter-ul dl Peter Bernath; camarazii: Gebietsleiter Hans Beller, primconducător GDM Hohn Sep, șeful reg. Banat al presei Iosif Grassner, Häniges Sebastian, Francisc Bernath, I. Funk, Koetelesch Ludovic și alții.

Pentru lămurirea tinerelor intelectuale

În ce privește rolul predominant preventiv și educativ al serei de ocrotire în domeniul ocrotirii și asistenței sociale

Institutul Surorilor de Ocrotire din Cluj, evacuat la Arad, este primul înființat în țara noastră din inițiativa distinsului profesor universitar Dr. Iuliu Moldovan, profund cunoscător a multelor probleme sanitare și sociale cari s'apau la temelie structurii noastre naționale, a pus bază acestei Instituțiuni, în dorința de a ridica sănătatea poporului nostru la nivelul sănătății celor din occident.

Carierea surorilor de ocrotire este una dintre cele mai nobile ce le poate îmbrăși o femeie, când ea dorește din tot sufletul să fie utilă țării. Sora de ocrotire intră în familia ca aducătoare de igienă, ca îndrumătoare pentru stabilirea deprinderilor bune pentru conservarea sănătății, ocupându-se de toate problemele ce se ivesc, sociale, economice, sanitare morale, etc.

Incurajarea natalității și combaterea mortalității infantile sunt probleme principale cari preocupă programul de muncă sistematizat a serei de ocrotire. Nu mai puțin luptă pentru prevenirea și combaterea

bolilor sociale și infecțioase. Instruiește femeile pentru igiena alimentară, în acest scop dă importanță cuvenită legumii-culturii și pomi-culturii. Dă directive cu privire la industria casnică și economia domestică, care aduc îmbunătățirea bugetului familiei.

În școlile primare face educația igienică a elevelor, prin prelegeri și demonstrații practice, știut fiind că pedagogia și educația fizică trebuie să lucreze paralel, căci numai bazându-se pe o adâncă cunoștință a organismului copilului poate da un rezultat. Pe când înainte pedagogia era apanajul exclusiv al institutorului astăzi din ce în ce se accentuează mai mult colaborarea medicului preventive în acest domeniu.

Rolul serei de ocrotire în legătura

cu dispensariile este bine definit, ea este cea mai valoroasă colaboratoare a medicului în muncă constructivă de organizare sanitară și socială necesară în special în mediul rural, contribuie la organizarea căminelor de zi pentru copii de toate vârstele, la înființarea și întreținerea cantinelor școlare, coloniilor de vară și alte multe probleme asemănătoare.

Iată deci satul, care prezintă un vast câmp de activitate prin însuși șlefita soră de ocrotire, care prin dragostea de muncă și inteligență va ști să-și transforme acest câmp de activitate într-o grădină frumoasă de bine îngrijită, iar drept roadele muncii sale va fi mulțumirea sufletască, când își va da seama de aceste frumoase realizări.

CUMPARĂM

Glucericale din platină, aur și argint, tacâmuri și articole decorative de argint și bronz

IOANOVICIU & HARTMANN

ARAD, Palatul Minorizilor

Originea Românilor

(Urmare din pag. 1-a)

În rezumat, starea actuală a științei istorice relativ la Români, se reduce la aceasta. Ca și istoricii străini, Miron Costin, elev al școlii poloneze unde a studiat, zice că noi dela Rim ne tragem, dela Traian și coloniștii lui, aduși în Dacia, după războaiele în care a biruit. Ba alții ziceau că Traian a adus aici plebea pușcărișă a Romei și din aceea ne-am trage noi!

Mai pe urmă Blăjenii, umbrați la Roma și uimiți de asemănarea limbii române cu latina și de aceea a chipurilor de pe Columna lui Traian cu locuitorii Ardealului, au înțeles această teorie că, coloniștii lui Traian și cele trei legiuni aduse de el în Dacia, alcătuiesc originea limbii și poporului român.

Aceasta e originea poporului român: Daco-romană! Lucrul a fost admis, luat de bun și definitiv și sub imperiul acestei credințe trăim. După retragerea lui Aurelian, am dispărut ca o apă sub pământ, prin păduri și ascunzișuri, vreo zece secole, în care timp Ungurii au ocupat teritoriul liber al Panoniei și Transilvaniei. Noi ieșind mai târziu iar la suprafață, am fi venit după dănsii, ca un fel de neam rățâcitor și fără de drepturi. Ne-am născut în creerii munților; după unii în munții Apuseni ai Transilvaniei ori în Carpații Moldo-Valahiei; după alții, în Peninsula Balcanică, actuala Serbie, Croație și Dalmație.”

(Continuare în nr. viitor)

Numai prin IMPRUMUTUL REINTREGIRII se poate reface ceea ce barbaria a distrus!

Telegrama județului Arad către dl Ministru al Afacerilor Interne

De ziua Sft. Dumitru, dl prefect al jud. Arad, col. V. Mihailescu a transmis dlui Ministru al Afacerilor Interne, g-ral Dumitru Popescu, următoarea telegramă de felicitare:

„În numele populației județului și orașului Arad, Vă rugăm să binevoiați a primi cu prilejul zilei Dvoastre onomastice cele mai sincere urări de bine și de sănătate și mărturisirea neclintitei noastre credințe în viitorul fericit al Neamului și al Țării, sub înțeleapta cărmuire a viteazului nostru Conducător de Stat și de Oștire Dl Mareșal Ion Antonescu. Dorindu-Vă o viață îndelun-

gată și fericită Vă asigurăm că vom urma cu credință în străduințele Domniei-Voastră pentru ordine și de reclădire a Țării.”

La aceste bune urări, dl general D. I. Popescu, prin adresa trimisă dlui prefect colonel V. Mihailescu a răspuns următoarele:

„Mulțumesc Dumneavoastră și populației județului și municipiului Arad, pentru felicitări și Vă adresez cele mai bune urări.

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE, GENERAL DE DIVIZIE D. I. POPESCU”

Ultima oră

INTERNE

Solemnitatea inaugurării postului Radio-Moldova

București. Duminică, 2 Noiembrie a. c., dimineața la orele 11,30 a avut loc într-un cadru solemn inaugurarea noului post de radio emisiune, Radio Moldova, în vechea capitală a Moldovei, la Iași.

Solemnitatea inaugurării postului românesc de radio emisiune, s'a început cu un serviciu religios, oficiat de însăși I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei, în fruntea unui sobor de profeți. După serviciul religios, I. P. S. S. a ținut o cuvântare de îndemn și îmbărbătare, spunând că, Biserica română Ortodoxă ia parte cu toată inima la inaugurarea acestui post din capitala Moldovei, care însemnează o nouă biruință a sufletului și graiului românesc, constituind un far aprins de supreme idealuri. Apoi, I. P. S. S. Mitropolit și-a dat binecuvântarea, terminând cu urările: Trăiască M. S. Regele Mihai I. Trăiască M. S. Regina Mama Elena, Mareșalul Antonescu. Membri Guvernului și înșăp'uiitorii noului post românesc, Trăiască România.

După această cuvântare se da cetera mesagiului trimis de dl prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele și președin'ele ad-interim al consiliului de miniștri, pentru inaugurarea postului Radio-Moldova accentuând că, postul de radio care se inaugurează la Iași, bătrâna capitală a Moldovei tradiționale, deschide porți noi graiului și gândului românesc, aducând omagii celor cari au luptat pentru hotarele Moldovei și mai luptă peste hotarele ei, terminând cu urarea: Trăiască

M. S. Regele Mihai I, trăiască dl Mareșal Antonescu, trăiască Români de pretutindeni.

Urmează cuvântarea însoțită de dl prof. Ion Petrovici, președintele Consiliului de administrație al Soc. Române de Radiodifuziune, exprimându-și bucuria că, o putând pune cuvânt pentru instalarea noului post de radio la Iași, vechea capitală a Moldovei unde vitregia timpurilor a suflat îndelung peste flacăra sentimentelor naționale, dăruie posibilitate de a polariza forțele creatoare a vieții spirituale din acest oraș.

D. avocat Vasile Ionescu, directorul general al Soc. Rom. de Radiodifuziune, în cuvântarea d-sale accentuat asupra faptului că, Provdenta a făcut ca noul post de radio dela Iași, să fie instalat în clădirea din str. Lascăr Catargi 19 unde Ion C. Brălianu, în anul 1918 a ținut un Consiliu de miniștri dându-se semnalul pericolului bolșevic.

Ca încheiere, d. general C. Ionescu, primarul Iașilor, în cuvântul lapidar aduce omagii dlui Mareșal Antonescu, și guvernului pentru înzestrarea orașului cu un post de radio, exprimându-și toată grațierea dlui Ion Petrovici, care, ca fiu al Iașului și-a dat tot concursul pentru această realizare, oferindu-și toată solicițudinea conducătorului postului Radio-Moldova, urându-și spor la muncă.